

*Adjuro te matrix
Ne hoc iracunda suscipias.
Pari ratione scriptum ligabis“.*

*„Песен, благотворна при женско кръвотечение:
Отишъл Ступидус (глупакът) в планината,
там останал поразен:
Заклинам те, утробо,
не се гневи!
Същото да се скрепи и писмено“,*

т.е. съгласно негово предходно указание трябва да бъде написано върху неупотребяван пергамент, който да се върже с ленена лента около кръста на тази или този – *quae patietur de qualibet parte corporis sanguinis fluxum*, – който страда от кръвотечение в някоя част на тялото.

Възможно е Ступидус и неговата благословия върху жените да има някаква далечна връзка с преклонението пред идиотите, което на Изток се равнява на култ; описанията сочат, че в някои части на Индия ги обграждат омъжени жени, които търсят тяхното докосване и благословия и ги умоляват за прегръдка. Много често това се върши съвсем публично и за да не могат минувачите да видят какво се случва, гълпата жени плътно обгражда двойката, когато идиотът или умопомраченият и една от тях са заедно. Често децата, родени от подобни случайни съешавания, също са слабоумни, но затова пък се смятат за още по-свещени. Това напомня за намека в заклинанието:

*„Седнал глупакът на хълма
с глупаво дете на ръце“.*

Изглежда този озадачаващ мит за глупавия бог е много древен.

„Този Тритас е наречен схватлив. Защо тогава понякога се показва глупав? Обяснението се съдържа в самия език. На